

Músiques trobades

Anna Maria Llobet

La Rita anava de casa al despatx amb metro. Cada dia a l'anar o al tornar i a vegades a l'anar i al tornar, trobava els músics interpretant "El còndor passa".

Tenia la melodia ben gravada al cervell. Sabia ben bé que quan tombava el passadís "El còndor passaria" també.

Avui per motius personals, ha arribat a l'oficina una mica més tard, justament el dia que el grupet més ben avingut -del que ella formava part- havien d'escollir on anirien plegats de vacances. Per tant ja havien votat i decidit. El resultat era 4 a 1 i és clar, el seu vot no faria canviar res.

—Rita! Anirem al Perú!- van comunicar-li entusiasms.

Ella, com a bona companya, no va posar cap objecció al resultar i s'hi va adherir.

Ja feia uns dies que eren al Perú, seguint els itineraris marcats i avui tocava anar des de Cusco al Mirador de Chonta per veure el vol dels còndors.

Llavors sí que la Rita va sentir un rebuig immens a participar-hi, i... que si tenia mal de cap, que pot ser que les pastilles no li havien fet gaire efecte i era víctima del "mal de altura", que si marejos... I va poder convèncel's de que es quedaria reposant a l'habitació de l'hotel.

El guia, amablement, li va dir que hi havia un altre guia -que seria el que tindrien a partir de llavors- que era en Pedro Alejandro que es quedaria pendent d'ella pel que necessités i que passaria sovint a veure com es trobava. I, va fer-ho, va passar.

L'endemà refeta del tot, va continuar el viatge, que per cert va ser molt interessant a part de divertit.

...

Ha passat un any i avui ha tornat al despatx. Quan s'ha trobat amb els companys han aprofitat per recordar el viatge al Perú tot refent entre rialles, records i anècdotes.

També hi ha hagut intercanvi de crasantets per regalets.

A la Rita se li feia tard, tenia ànsia per tornar a casa i s'ha acomiadat amb pressa, tot quedant per un altre dia.

A l'arribar al metro, ha sentit de nou la música acostumada; però avui s'ha parat a escoltar-la i ha estat generosa col·laborant amb un grapat de monedes.

En pujar al metro encara sentia el ressò de "El còndor passa" i ha somrigut.

A casa, l'esperava una criatura preciosa i el Pedro Alejandro adormint-la amb una melodia coneguda.

